

DIS-Småland

Regionförening till Föreningen DIS – Föreningen för datorhjälp i släktforskningen

Verksamhetsområde: Jönköpings (F), Kronobergs (G) och Kalmar (H) län

Hemsida: www.dis-smaland.se

Styrelse

Tommy Nilsson	Backgatan 5	575 35	Eksjö	070-303 17 32	tommy@betoni.se	ordförande
Rainer Timander	Landshövdingegatan 10	392 31	Kalmar	0732-68 36 26	leoniden@gmail.com	v. ordförande
Börje Jönsson	Klosterstigen 9	575 37	Eksjö	070-863 12 17	borje.jn@gmail.com	kassör
Rune Elofsson	Norra Storgatan 44 A	575 32	Eksjö	0381-129 94	runehalvard444@gmail.com	sekreterare
Leif Berglund	Örngatan 11	561 33	Huskvarna	036-13 07 97	leifbhva@hotmail.com	ledamot
Donald Freij	Hjälshammar Sjögård	331 93	Värnamo	0370-65 07 93	donald@freij.se	ledamot
Arne Johansson	Södra Storgatan 29 D	590 80	Södra Vi	0492-205 20	webmaster@dis-smaland.se	ledamot
Katrin Lok	Brännerigatan 6	331 33	Värnamo	076-817 77 68	klokgen@gmail.com	suppleant
Egon Burman	Murmästarevägen 1	352 61	Växjö	0470-637 26	egon35@live.se	suppleant

Funktionärer

Börje Jönsson	Klosterstigen 9	575 37	Eksjö	070-863 12 17	borje.jn@gmail.com	fadder, utbildare
Rune Elofsson	Norra Storgatan 44 A	575 32	Eksjö	0381-129 94	runehalvard444@gmail.com	utbildare
Leif Berglund	Örngatan 11	561 33	Huskvarna	036-13 07 97	leifbhva@hotmail.com	utbildare
Margareta Edqvist	Syréngatan 19	571 39	Nässjö	0380-106 29	margareta.edqvist@telia.com	fadder
Donald Freij	Hjälshammar Sjögård	331 93	Värnamo	0370-65 07 93	donald@freij.se	disbytombud, utbildare
Arne Johansson	Södra Storgatan 29 D	590 80	Södra Vi	0492-205 20	webmaster@dis-smaland.se	webmaster

SmåDisigt - Medlemsblad för DIS-Småland

Redaktör: Egon Burman – egon35@live.se

I redaktionskommittén ingår även:

Viola Ek, Hovmantorp 0470-773102

Eva Johansson, Gunnebo 0490-13819

ISSN 1650-3066 Upplaga 1500 ex 4 nummer/år.

Tryckeri: Lindströms Tryckeri, Alvesta.

Ansvarig utgivare: Föreningens ordförande.

Manus sänds till redaktören, som förbehåller sig rätten att redigera artiklar som kommer till användning.

Citat ur SmåDisigt får göras om källan anges. För återgivande av signerade artiklar samt illustrationer krävs tillstånd av författaren/illustratören/fotografen. Författarna får möjlighet att granska sitt redigerade material före tryckning.

Redaktören uppmanar medlemmarna att bidra med material till SmåDisigt samt föreslå frågor att behandla i kommande nummer. Hjälps också till så att vi blir fler medlemmar i DIS-Småland.

Medlemsavgift

150 SEK + DIS-Småland 80 SEK

Plusgiro 140 33-5 Föreningen DIS

Organisationsnummer 82 70 01-1029

Adressändringar sänds till

Föreningen DIS

Gamla Linköping, 582 46 LINKÖPING

E-post dis@dis.se

Epistel i vinden

Visst känns det

– att cykla genom ett årtusende

på vägen under samma himmel

och vid samma sjö

som alla dessa, som för sekler sedan

levde här och dog.

Samma dofter kommer emot en,

samma skönhet,

samma sol,

och cyklistens hjärta dansar oavbrutet,

medan sjön besvarar himlens lek

och blicken fylls

av samma blå oändlighet.

Visst känns det, kära vänner,

att färdas utan svek

när helgedomens klockor börjat sjunga.

Bo Setterlind (1923-1991)

ur "Ros bland törnen tuktad" (Berlings 1990)

ur Carl Christian Engströms "Minnen" – fortsättning från SmåDisigt 2/3-2015

Här fortsätter Engström att berätta om det kungliga fängelsebesöket i Gefle.

Efter en del parlamentering med en piga, ett fruntimmer och en fångknekt fingo vi komma in. Kungen gick in i flera celler och talade med fångarna, speciellt minns han att han hade ett långt samtal med en kvinsperson, som begått barnamord eller något annat värre brott.

Vidare lät Kungen sig förevisa matsal och kök och smakade på maten. Soppan föreföll mig i hög grad oaptitlig. Den var mörk, nära nog svart, men smakade ej som värst illa.

Å sjuksalen fanns endast en lindrigt sjuk. När vi hunnit på slutet af visitationen kom den förskräkte föreståndaren tillbakas men lugnades af Kungen med "Allt var mycket bra".

Jag kan ej neka till att denna visitation föreföll mig som en öfverflödsgärning som Kungen ej borde hafva tid till, åtminstone då, att syssla med. Populariteten är ju en sak som äfven Kungliga behöfva och här var det nog frågan om något dylikt. Tätt efter träffade jag Landshöfdingen som sade "det där tycker jag om. Visitationer skola aldrig annonseras".

I Gefle, liksom i Fahlun, användes vi, 2e uppvaktande och Drottningens Kammarherre, att gå ikring till värdinnorna för att, från de Kungliga och Furstliga personerna, utdela presenter mest armband till damer. Att min kassa, både i silfver och guld, medtogs svårt för de obligatoriska drickspenningarna var klart, men detta "hörde till piesen" som August Blanche sade om andra gångens välsignelse.

Från Gefle restes Tisdagen 5,39 Ef.m. till Elfkarleö för att se på fallen och laxfiske men som fallet nu under sommaren var minimalt kunde man ej annat än med ytterliga ansträngningar få mera än en lax.

Till Dannemora kommo de Kungliga 10 Ef.M.: Nattlogi. Dagen därpå inkallades jag till Kungen och fick befallning att gå till Major Adelsköld med Kommendörsorden af Wasa, i anledning därpå att han byggt en stålbro öfver Dalelven där i närheten.

Det blef stor middag på Örbyhus som då ägdes af Friherre Tham, sedermera Öfverståthållare i Stockholm. Vaktmästare i massa från Stockholm liksom köksdepartementet. Alltsammans magnifikt och Kungligt. Det som mest fäste uppmärksamheten var en uppsats i äkta förgylld brons, sannolikt tillverkad i Frankrike. Den "bestod först af en bricka som fotställning och omkring 6 fot långt och kanske 3 bredt. Golfvet i brickan var af tjockt spegelglas. Där ofvanpå stodo en mängd med korgar, englar, blommor etc. allt i äkta brons. Sannolikt var detta någon familjerelik.

Jag minnes ej om någon nedstigning i Dannemora grufvan skedde. Den är ej heller lämplig för någon Kunglig nedfart. Den 18 Aug.: Kl. ½ 6 Ef.m. från Dannemora och 9.20 Eft.m. vid Carlberg, På denna sista kväll passerades flera ställen som voro illuminerade. Grefve Carl Platen, son till Sjöministern, hade en storartad otur. Han befann sig såsom Överste Kammarjunkare på det Kungliga tåget och hade underrättat de Kungliga och alla öfriga om sin illumination. Alla "tittade, tittade och passade på" men slottet var och förblef mörkt. Platen olycklig och utsatt för allmänt skratt.

Nästan alltid togs färden förbi svandammarne i den afdelning af parken som kallas den engelska. Dessa svanor tycktes ej alltid sentera den Kungl. ynnesten och en gång flög en sådan upp ur danmen rätt på pikörens häst och arbetade alldeles förtviflat hans bakdel med näbb och vingar så att hästen tog till sken, förföljd af det ilskna djuret. Jag minnes ej om det slutade med pikörens afkastande. Han fick hjälp af förridaren. Det hela var ju en lämplig "incident" för att afbryta det alldagliga och jag hörde ej annat än belåtenhet med denne svan, som passade så väl på att göra sig bemärkt.

Sent på aftnarna idkades kaggelspel hvilket var min förtviflan enär det var jag som i regeln skulle föra protokoll såsom tjenare hos värden, Kungen.

Alla de öfriga yngre officerarne, som voro Adjutanter eller Ordonansofficerare hos de öfriga Kungliga fingo anses som gäster och kunde hvilket ögonblick som helst afbryta mig med "huru står det för mej".

De följande åren bodde Kungen oftast under September och som det allt fortfarande idkades ifrigt käggsel, döptes denna period till "Käggelmånaden". Jag har visst förut i denna min loggbok nämnt att jag ansåg vaktgörningen under denna månad i högsta grad tråkig.

Ibland företog de Kungl. Prinsarne till häst hoppningar öfver stänger som höllos upp af lakejer. Den stora d'Orchimont, Förste Hofstallmästaren, hade nog illa dresserat de Kungliga hästarne ty flertalet vägrade och rusade i stället rätt på någon af Lakejerna, hvilka genast måste släppa stängen och gno.

Det smakade ej Kungen att flera af de yngre officerarnas hästar hoppade utmärkt och en gång minnes jag att von Matern då Löjtnant, nu General, med en högst vanlig häst, "appelkastad" och således ej af det traditionella fullblodet, hvarenda gång tog hindret med glans.

Furstinnan af Waldeck, Drottningens syster var klen och nervös så att hon stundom fick bäras. Så farligt måtte det ändå ej varit som synes af följande. En gång vid de vanliga musikaliska soireerna i den stora Kungssalen, där Hallström alltid var accompagnatör, både när Kungen eller inbjudna sjöngo, inträffade en gång då Hallström utfört en af sina sonater att Furstinnan, till allas förvåning, sprang

tvärs öfver golvet för att komplimentera. Den som blef mest förvånad var Professor Abelin, hvilken Furstinnan äfven rådfrågat om sin sjukdom. Han stod bredvid mig, såg på mig frågande "hvad vill detta säga? Honsprang ju?" Otvifvelaktigt såg han rätt och fick han sålunda en ny erfarenhet att anteckna inom sitt yrke.

Om kvällarna deltog alltid v. Heinitz tillika med de uppvaktande uti Kungens "nachspiel", ty sådant hörde till ordningen en timme eller så, hvarje kväll. Kungen examinerade honom mycket om kriget och om huru ett och annat verkligen "gått till". Ibland andra frågor förekom den, om det var sant att Tyskarne ofta satte de Franska märerna eller Prefekterna på lokomotivet i akt och mening att detta skulle hindra "francs-tireurs" och dylikt folk, att åstadkomma urspårningar. Detta konstaterade von Heinitz menande att det var klart att man ej hade annat medel till försvar.

Denna min första Kungavakt var nu tillända och man hade hunnit att sätta sig in i de göromål Kungen fordrade af sin adjutant.

Därmed avslutas denna fortsättningserie i SmåDisigt. Sett genom Engströms observanta ögon har vi fått en inblick i kungahusets liv år 1876 – samma år som Graham Bell fick patent på telefonen. Trots stora skillnader så finns det likheter i nutid. Ännu gör de kungliga studiebesök ute i vårt land – och ännu åker de runt och klipper band.
Redaktören

Avsändare:
Föreningen DIS-Småland
c/o Egon Burman
Murmästarevägen 1
352 61 VÄXJÖ

Den här gången är det DIS-medlemmar inom bl a postnummerområde 343 xx som får SmåDisigt gratis.
Bli gärna medlem i DIS-Småland!

De flesta släktforskare är ständigt sysselsatta med något. En del av dem har inte ens tid att raka sig.

Här är tre skäggisar som strålade samman på DIS funktionärsträff i Linköping.

Från vänster :
Alf Christophersen, Songe, Norge
Anders Eriksson, Stockholm
Mats O Jansson, Järfälla

Foto: Redaktören

Kallelse till årsmöte lördag 9 april 2016

i anslutning till Släktforskardagen
Folkets Hus - Hovmantorp

10.00 - 10.30	Ankomst och fika
10.30 - 11.30	Föredrag av Henrik Svensson
11.30 - 12.30	Lunchuppehåll
12.30 - 13.30	Henrik Svensson fortsätter sitt föredrag – Paus före årsmötet
13.45	Årsmöte

För lunch krävs anmälan till Börje Jönsson –
borje.jn@gmail.com eller 070-863 12 17
senast 6 april. Lunchpris 100 kronor.

Eventuella motioner till årsmötet ska vara Börje
tillhanda senast 18 mars.

Välkomna till Hovmantorp!
Styrelsen

Henrik Svensson

är universitetslektor i Geografi vid Högskolan i Kristianstad. Hans speciella områden är historiska kartor generellt, kartografisk historia, bakgrund och tydningar av det historiska kartmaterialet, skiftesreformerna och framför allt myter som är förknippade med skiftena. Även en del kring torp och bakstugor, befolkningsutveckling, m.m.

Det är ganska goda förbindelser med Hovmantorp.
Från Växjö exempelvis avgår Regionbuss 218 kl 09.15
med ankomst Hovmantorp kl 09.40.
Öresundståg avgår från Växjö 09.48 - framme kl 10.04.
Återresa med buss kl 15.30 - framme i Växjö kl 16.00.